

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

LXXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

plis, &, vt mos est, legatos ad excellentissimum Theodorum exarchum direxit. Hic suscepit diualem iussionem Iustiniani Principis, qua significat acta sextæ Synodi apud se habere, quæ piæ memoriæ Domnus Constantinus genitor eius DEO auxiliante fecerat. Huius temporibus pietas Imperialis releuauit duo centena annonæ, quas Brutiis & Lucaniæ annuè persoluebant. Hic vltra consuetudinem absque consensu cleri Constantinum diaconum Ecclesiæ Syracusanæ Rectorem in patrimonio Sicilia constituit, hominem ferum & tergiuersutum, cui mappulis ad caballicandum vti licentiam concessit. Vnde post discessum Pontificis seditio super eum orta à ciuibus ob patrimonii lites, à iudice prouinciæ sub arcta custodia est retrusus, pro eo quod in dissensione Iudicium inueniebatur. Cùmq; sanctissimus Pontifex diutina infirmitate detentus obiisset, dimisit omni clero & monasteriis multa in auro, sunt præcessor eius Benedictus Papa. Cuius archidiaconus videns eundem infirmari, cupiditate ductus aurum soluere noluit, sed scripsit Rauennæ moranti Ioanni glorioso nouo exarcho promittens dona, si factione illius ipse ad Pontificium eligeretur. Quod exarchus Romam mittens fieri voluit, Sepultus est autem beatissimus Pontifex ad B. Petrum Apostolum, sub die 22. mensis Septemb. Et cessauit Episcopatus. menses 2. dies 23.

LXXXVI.

SERGIVS, natione Syrus, Antiochia regione ortus, de patre Tiberio in Panormo Sicilia, sedit annis 13. mensibus 8. diebus 23. Hic Romam veniens sub sanctæ memoriæ Adeodato Pontifice in clero Romanæ Ecclesiæ connumeratus est. Et quia studiosus erat, & capax in officio cantilenæ, priori Cantorum pro doctrina est traditus, acolythusq; factus per ordinem ascendit vsque ad presbyteratum, quo consecratus est à Leone Pontifice in titulo S. Susannæ. Cumq; defuncto sanctæ memoriæ Conone, vt fieri solet, populi Romani pars consentiret in electione Theodori archipresbyteri, pars in electione Paschalis archidiaconi, & vtraque pars immaniter in ceptis perduraret, primates iudicum, & exercitus Romanæ militiæ, vel cleri plurima pars ad sacrum palatium perrexerunt, & inito consilio tractauerunt, qualiter altercantium sopiretur intentio, sicq; DEO afluente in personam prædicti Sergii deuenerunt. Quem de medio populi tollentes in oraculum B. Cæsarii martyris Christi, quod est intra palatium, introduxerunt, & exinde ad Lateranense Episcopium cum laudum adclamationibus deduxerunt.

Quo.

Quo palatium ingresso vnus è duobus electis, id est, Theodorus archipresbyter illico quieuit, ac se humiliando salutauit & osculatus est. Paschalis verò nullo modo primitus acquieuit, verum tandem aliquando salutauit. Sed clanculo tamen non cessabat Rauennā mittere, persuadens Ioanni Partitio & exarcho Romam venire. Qui amore promissæ pecuniæ veniens, dum omnes in personam Sergii sanctissimi inuenisset consensisse, Paschali id quidem suffragari non valuit, & ideo Ecclesiæ B. Petri Apostoli suo stipendio damnnum intulit, adeo vt centum libras auri à prædicto Pontifice exigeret, quas prædictus miserimus Archidiaconus promississet. Qui post multum tempus propter incantationes & *loculos quos colebat, vel sortes, quas tractabat priuatus in monasterio retruditur, ac post quinquennium præcordis duritia impœnitens est defunctus. Deniq; huius Sergii temporibus Iustinianus Imperator fieri Cōcilium iussit in regia vrbe, in qua & legati Sedis Apostolicæ quibusdam capitulis extra *cetum Ecclesiasticum editis decepti subscripserūt, & Romano Pontifici, vtpote capiti sacerdotum omniū, vt subscriberet, direxerunt. Verum beatissimus Pontifex penitus non acquieuit, nec eosdem tomos suscipere, aut lectioni pandere passus fuit, sed vt inualidos respuit atque abiecit. eligens ante mori, quàm nouitatum erroribus consentire. Vnde indignatus Imperator Magistrianum Romam misit, qui Ioannem Deo amabilem Portuensem Episcopum, seu Bonifacium consiliarium Domini Papæ in regiam transferret urbem. Deinde Zachariam protospatharium suum direxit iubens idem facere de Romano Pontifice. Porrò misericordia Dei excitatum est cor Rauennatis militiæ, Ducatus etiam Pentapolitani, qui hoc prohibuerunt fieri, ingressi per portam B. Petri cum armis & turba Lateranensis Episcopii volentes videre Pontificem, quem sublatum nauigio per noctem fama vulgauerat. Egressus igitur sanctissimus Sergius Pontifex obuiam militibus ante fores basilicæ, quæ dicitur Domni Theodori Papæ suauis responso eorum liniuit corda, & Zachariam, qui sese sub lecto eius absconderat, de manibus eorum eripuit, quia eum cum iniuriis & contumeliis à Romana vrbe expellere volebant. Quo in tempore, is, qui eum miserat, Deo retribuente, regno priuatus est & Ecclesiæ status Christo præfule seruatus est. Ceterum beatus vir in sacrario S. Petri Apostoli capsam argenteam in angulo obscurissimo iacentem inuenit, cui sigillum impressum abstulit, locellum aperuit, in quo interius *plumbaziū ex holoserico superpositum, quod staurarium dicitur inuenit, eoq; ablato inferius crucem

diuersis ac pretiosis lapidibus ornata inſpexit. De qua detractis quatuor petalis, in quib. gemmæ clauſæ erant miræ magnitudinis, ineffabilem portionem ſalutaris ligni Dominicæ crucis repperit, q̄ pro ſalute humani generis ab omni populo Chriſtiano die exaltationis S. crucis in basilica Saluatoris, quæ appellatur Cõſtantiniana, oſculari ac adorari inſtituit. Hic poſt multa, quæ in Eccleſiis DEI fecit, renouauit, ſeu contulit, vt tempore fractionis Domini corporis, Agnus DEI, qui tollis peccata mundi, &c. à clero & populo decantetur inſtituit. Conſtituit etiam, vt ſcilicet diebus adnunciationis Domini, dormitionis, & natiuitatis ſanctæ DEI Genitricis Mariæ ac S. Simeonis quod hypapanti græci appellant Letania exeat à ſancto Adriano, & ad S. Mariam populus occurrat. Sepultus eſt autem hic beatus vir in basilica B. Petri Apoſtoli 6. Idus Septemb. indiçtione 14. Tiberio Auguſto. Et ceſſauit Episcopatus menſe 1. dieb. 20.

LXXXVII.

IOANNES, natione Græcus, ſedit annis 3. menſibus 2. diebus 12. Huius temporibus venit Theophylactus cubicularius Patritius & Exarchus Italiæ de parte Siciliæ in urbem Romam. Qui volens propriis ſubſtantiis denudare quosdã habitatores Urbis, commouit aduerſum ſe grauiffimam ſeditionem, quam Pontifex monitis ſalutaribus ſedauit, qui ſeſe medium dans portas ciuitatis clauſit, & ſacerdotes ad foſſatum, in quo vna conuenerant, miſit. Deinde verò, dum Giſulfus dux gentis Langobardorum Beneuenti cum omni ſua virtute veniret in Campaniam, incendia & prædationes multas exerceret, captiuosq; non paucos cepiſſet, & vſq; ad locum, qui horreas dicitur, foſſatum figeret, nullusq; eſſet, qui ei reſiſtere poſſet, prædictus Pontifex miſiſ ſacerdotibus cum Apoſtolicis donariis vniuerſos captiuos de eorum manibus redemit, & illum cum ſuo hoſte ad propria repedare fecit. Poſt cuius obitum ceſſauit Episcopatus menſem 1. dies 18.

LXXXVIII.

IOANNES, natione Græcus, patre Platone, ſedit annis 2. menſibus 7. dieb. 17. vir eruditiffimus, & facundus eloquentia. Huius temporibus Aripertus rex Langobardorũ donationẽ patrimonii Alpiũ Cottiarum in litteris aureis exarauit, ac iuri Romanæ Eccleſiæ reformauit, quæ per longa tempora ab eadem Langobardorum gente detinebãtur. Tunc etiam Iuſtinianus Imperator à partibus
Gaza-